

Proscrisa

Mai bine muză decât gospodină

foto: Silviu Teodoru

tribuire în mare măsură la senzația de rafinement cultural.

Neîncrederea în receptivitatea publicului

Saviana Stănescu împarte femeile, după cum se poate deduce din titlul unuia dintre volumele sale de versuri, în două categorii: gospodine și muze. În ceea ce o privește, face, fără îndoială, parte din a doua categorie. Pregătirea ei științifică (inginer automatist) transpare în autoorganizarea firească a textelor, care face confortabilă lectura chiar atunci când ele exprimă cele mai sfâșietoare incertitudini. Saviana Stănescu este spectaculoasă și interesantă atât ca scriitoare, ca ziaristă, cât și ca prezentă mondenă. Îndărățul sensibilității vibrante lucrește, abia mascată, o inteligență mordantă, de bună sursă dialectică. De aici, caracterul dramatic al discursului poetic, care pune în confruntare diversele voci ale aceiași persoane. Vasile Nedelcu a sesizat cu finețe acest lucru atunci când a pus în scenă, cu un gust arhitectural sigur, o secțiune din opera ei poetică. Farmecul spectacolului vine din atenta organizare la nivel macrostructural, care nu face nici o concesie elementului fabulator aflat la îndemâna oricui. Dispensându-se de pre-texte narrative, Vasile Nedelcu ordonează episoadele într-o formă muzicală strictă, cu preludiu, dezvoltare, punct culminant (chiar la secțiunea de aur a duratei spectacolului) și coda. Metafora "teatru în teatru" este valorificată imaginându-se un dublu al spectacolului real, care s-ar desfășura pentru un public virtual, aflat în

spatele scenei. Regizorul găsește inspirate rezolvări și la nivel de amănunt, asociind metaforele poetice cu metafore teatrale adecvate. Este adevărat că el alege pentru spectacol o tonalitate aflată între comic și grotesc, în timp ce textul original se situează undeva între grotesc și tragic. Mai aproape de Fellini decât de Eschil, Nedelcu nu intenționează să speculeze fina parodie a tragediei antice existente în poezia Saviane Stănescu. Cu toate acestea, știe să pună clar în scenă marile teme subiacente unui text care poate fi calificat mai mult modern decât postmodern tocmai prin prezența lor apăsată, inevitabilă. Este vorba despre contradicția irezolvabilă dintre individ și colectivitate, dintre inteligență și sentiment, dintre suflet și trup, dintre bărbat și femeie. Eroina-cheie, interpretată cu sensibilitate și gust de Liliana Lupan, trece printre proscrisi și proscrise, urmându-și drumul patimilor într-o direcție lipsită de țintă. Unitatea stilistică a jocului actorilor este admirabilă. Nu există disonanțe, scenele de grup sunt coerente, doar cursivitatea lasă de dorit într-o oarecare măsură. Muzica lui Iosif Herțea, un comentariu parodic la șansoneta sentimentală, con-

PROSCRISA de Saviana Stănescu • **TEATRUL DRAMATIC din GALAȚI** • Data reprezentației: 6 februarie 1999 • Regia: Vasile Nedelcu • Scenografia: Gabriela Bodnărescu Catargiu • Muzica: Iosif Herțea • Mișcarea scenică: Mălina Andrei • Distribuția: Vlad Vasiliu, Stelian Stancu, Daniel Iancu, Petre Păpușă, Gabriel Constantinescu, Lucian Pânzaru, Aureliu Bătcă, Cătălin Cucu, Dan Petru, Lică Dănilă (Proscrisi), Liliana Lupan, Ana-Maria Ciucanu, Tamara Constantinescu, Veronica Păpușă, Magda Vemescu, Carmen Miron, Ella Leuștean, Corina Constantinide, Carmen Duru, Tamara Manea (Proscrise), Luna-Bella Brudiu (Copilul); la tubă: Florin Olaru, la violă: Tamara Manea.

la o astfel de piesă fără poveste (dar nu și fără conflict) este repede infirmată de aplauzele puternice cu care sunt răsplățiți actorii. Însuși șoferul teatrului îmi mărturisea, ducându-mă la gară, cât de mult i-a plăcut "mai ales când iese în scenă copilul, că mie tare mi-s dragi...".

Adrian Mihalache

Antigona

Cine mai are nevoie de localizări?

Despre acest spectacol nu se poate spune decât că, probabil din lipsă de imaginație și fascinat fiind de personalitatea lui Silviu Purcărete, tânărul regizor Bogdan Cioabă a „împrumutat” imagini din producțiile craiovene, lipindu-le în *Antigona* după cum l-a tăiat capul. Rezultatul? O banală localizare de

care mă tem că nimeni nu are nici o nevoie. Într-un astfel de context, însă, orice încercare de analiză critică ar friza ridicolul.

Marinela Tepeș

ANTIGONA după Sofocle. Adaptarea: Bogdan Cioabă • **TEATRUL VALAH din GIURGIU** • Data reprezentației: 2 februarie 1999 • Regia: Bogdan Cioabă • Scenografia: Cristina Ciucu • Efecte muzicale: Dan Oprescu • Distribuția: Mirela Nicolau (Antigona), Petrișor Stan (Creon), Florin Dumitru (Hemon), Cătălina Murgea (Tiresias), Geo Pintenaru (Ismena), Doina Stan (Euridice), Ion Cojocaru (Paznicul), Gabriela Munteanu, Geo Pintenaru, Florin Dumitru, Ion Cojocaru, Nicolae Botezatu, Dinel Țancof, Gelu Anghel, Voicu Ciobanu (Corul).